

Micsoda évszak

Zöldül az árok
porzik az út
harsog a topolyafa
szól a kakukk

Füstlilium nyit
pernye havaz
pattog aranylik
hamvad a gaz.

Távvezetékek
húrjait egy
csöpp síheder szél
pengeti meg.

S habzik a fürtös
orgonalomb
Fényzuhogásban
túr a vakond.

Vedlik a vén puli.
Dolga csupán:
nézni a gyapjas
felleg után.

Héja kereng fönn
s percek alatt
megrohamozza a
fecskecsapat;

elnyeli őket a
fényteli ég:
összenevetnek a
szőke csibék.

Micsoda évszak!
Még a magas
drótkerítésen is
úr a kakas.

Sárgarigófütyű.
Cinke-öröm.
Pók-szerelem a
függönyökön.

Dália, jázmin,
petrezselyem
illata hál a
kedvesemen.

Élni szeretnékl
Élni. Igen,
emberül élni
végre, hiszen

azt se tudom, hogy
(élve talán?)
hova temették
édesapám.

kit nem a rák, nem:
FEGYVER ölt meg!
s árva maradtam
s anyám özvegy,

és belereszket,
majdnem elájul,
ha a suhanc szél
blúza alá nyúl.